

измынѣтъ още петъ стотинѣ години, — и надъ нашѣ гробове ще разсѣждатъ дръвѣ, както насъ сега, ще разсѣждатъ. . . . . а може и да нѣма кой да разсѣжда; може да израстѣтъ прѣголѣмы корѣи намѣсто кѣщата ни, може да тѣчатъ гробовѣтъ ни намѣсто хора дѣвѣ зѣровѣ; може. . . , Всичко може да бѣде, сѣдѣ, но неможе съвѣтъ да сме забравени на зѣмета, неможе да нѣма кой да спомѣне и насъ: насъ нѣма да ни забравѣи, насъ вынѣгы ще ни помни въ молѣнѣтъ си нашата Православна Черкова; а тѣ ще пребѣде на зѣмата, до дѣто свѣтъ свѣтѣва. — Тѣрѣда, непоколеблима е нашата Св. Черкова, всѣкѣтъ адскѣ сили не ще да ѝ надвѣятъ; Тѣ все са ѣмножава, все крѣпне, все са распространѣва, все са ѣголемѣва; свѣти са, свѣти новѣи Йерѣсалиме; грѣй, грѣй отъ вѣкъ на вѣкъ Богохранимѣи Сіоне; Ты же Чѣстаа, красѣйса, Богородице, за отрастаніе и ѣмножаваніе на онѣзѣ, които православно почитѣтъ Сына Твоего.

Тѣй, православни христѣны, и нынѣ ще ѣмрѣмъ и нашѣтъ тѣла ще станѣтъ на прахъ и прахѣтъ ни ще са смѣси съ зѣмета, — всичко тѣй тѣй ще бѣде; но нынѣ нѣма да са забравимъ на зѣмета до дѣто свѣтъ свѣтѣва, — вѣчно до свършваніе на свѣта насъ ще ны помни и помѣнѣва въ молѣнѣтъ си св. Православна Черкова. — и може на двѣдѣсетъ пѣзыцы неизвѣстѣи сега още на зѣмета, — може на всѣкѣтъ зѣмни ѣзы-